

1
MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
Tel : +0232 213332
Fax :+0232 219899
e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR.278/19.11.2010

privind soluționarea contestației formulate de

X

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași
sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul aceleiași instituții, cu adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr., cu privire la contestația formulată de **X** cu sediul în comuna Andrieșeni, județul Iași, înregistrată la Registrul Comerțului Iași sub nr., cod de identificare fiscalăadministrator **X**

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași.

Suma contestată este în valoare totală de **S lei** și reprezintă:

- S lei - taxa pe valoarea adăugată;
- S lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de către domnul **X** și poartă amprenta ștampilei biroului în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actului administrativ fiscal atacat, în data de prin semnarea de primire a acestuia și data depunerii contestației,, aceasta fiind înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. BIROUL X precizează că prin Raportul de inspecție fiscală nr.se reține faptul că începând cu dataar fi depășit plafonul de plătitor de taxă pe valoarea adăugată de S euro și că de la acea dată trebuia să se înscrie ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, să colecteze taxa și la termenele stabilite să o vireze la bugetul statului.

Petentul menționează că nu a obținut venituri în moneda euro, veniturile realizate la data de..... nu au fost în sumă de S euro și nici în echivalentul în lei la cursul Băncii Naționale Române din acea dată, ca urmare nu era obligat să se înscrie ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

Contestatorul motivează faptul că anual a depus declarația cu veniturile realizate și a achitat toate obligațiile către buget, organul fiscal având astfel posibilitatea să constate și să comunice biroului, în baza declarației depuse, că trebuie să se înregistreze ca plătitor și să colecteze taxa pe valoarea adăugată.

Biroul face mențiunea că nu a depășit plafonul de S euro la cursul Băncii Naționale a României al fiecărei perioade din activitatea sa și nu este de acord nici cu modalitatea de calcul a taxei, respectiv prin aplicarea cotei de 19% și ulterior de 24% la totalul încasărilor obținute din prestările de servicii efectuate, ținând cont de faptul că veniturile conțin toate taxele și impozitele, această modalitate de calcul conducând la plata taxei pe valoarea adăugată și a majorărilor de întârziere la un nivel mai mare decât cel datorat.

Petentul precizează că taxa pe valoarea adăugată datorată pentru anul 2009, calculată de el potrivit anexei nr. 1 la contestație, este în sumă de S lei, sumă cu care ar fi trebuit să fie diminuat venitul impozabil aferent anului 2009, respectiv de la venitul declarat în sumă de S lei, la un venit impozabil de S lei, pentru care datorează un impozit pe venit în sumă de S lei, față de impozitul achitat în sumă de S lei, rezultând astfel un impozit pe venit virat în plus în sumă de S lei.

Taxa pe valoarea adăugată calculată corect pentru perioada 01.02.2009 – 31.07.2010, menționează petentul, este în sumă de S lei și nu de S lei, iar majorările de întârziere aferente sunt în sumă de S lei și nu de S lei, rezultând o taxă calculată în plus de S lei și majorări de întârziere în sumă de S lei, astfel că după compensarea impozitului pe venit plătit în plus în sumă de S lei, mai are un rest de plată în sumă de S lei.

Prin completările la contestație făcute cu adresa nr., urmarea solicitării organului de soluționare competent cu adresa nr.contestatorul invocă, în susținerea faptului că organele de inspecție fiscală au calculat eronat obligațiile fiscale, prevederile pct. 62, alin.(2), lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, astfel: **”organele fiscale competente vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o, dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din codul fiscal, pentru perioada cuprinsă între data la care persoana ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă, dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea.”**

Contestatorul mai motivează faptul că în raportul de inspecție fiscală se menționează faptul că biroul are dreptul ca în primul decont sau următorul să treacă la rubrica de regularizări taxa pe valoarea adăugată deductibilă din urmă, însă pentru faptul că nu se precizează o dată anume, înțelege că se poate deduce taxa de la începutul activității, respectiv din luna mai 2001.

În concluzie, solicită admiterea contestației formulate împotriva Deciziei de impunere nr.și suspendarea executării acesteia până la soluționarea contestației.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală -

Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice, urmarea inspecției fiscale efectuate la **BIROUL X** au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr., în baza căruia au emis Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice, care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr., prin care au consemnat faptul că în urma verificărilor efectuate asupra cifrei de afaceri, pentru perioada verificată, au constatat faptul că contribuabilul verificat a depășit plafonul de plătitor de taxa pe valoarea adăugată de S euro, în luna decembrie 2008, însă acesta nu a solicitat înscrierea ca plătitor, începând cu data de 01.02.2009, potrivit prevederilor art. 152 alin (6) și alin (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 62, alin.(2), lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Ca urmare, pentru perioada 01.02.2009 – 31.07.2010, organele de inspecție fiscală au calculat o diferență de taxă pe valoarea adăugată în sumă totală de S lei prin aplicarea cotelor standard de 19%, respectiv de 24%, asupra încasărilor totale realizate din serviciile prestate.

Pentru neplata la termen a diferenței de taxă pe valoarea adăugată, au fost calculate majorări de întârziere în sumă de S lei, în conformitate cu prevederile art. 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatorului, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații este investită să se pronunțe dacă legal, BIROUL X, datorează taxa pe valoarea adăugată, în condițiile în care a depășit plafonul de scutire de taxă pe valoarea adăugată, nu s-a înregistrat ca plătitor de taxă, nu a colectat, nu a evidențiat și nu a virat la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată.

În fapt, așa cum rezultă din Raportul de inspecție fiscală nr., organele de inspecție fiscală au constatat că **BIROUL X** a depășit plafonul de scutire de taxă pe valoarea adăugată de S euro, în

luna decembrie 2008. Ca urmare, începând cu data de 01.02.2009, contribuabilul avea obligația să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, în conformitate cu prevederile art. 152 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru nerespectarea acestor prevederi legale și ca urmare a faptului că contribuabilul verificat nu a evidențiat și nu a virat la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată aferentă încasărilor realizate după data depășirii plafonului de scutire, organele de inspecție fiscală au stabilit prin Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice, care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr.o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de S lei.

BIROUL EXECUTOR JUDECĂTORESC – CORBU VASILE

formulează contestație prin care motivează faptul că nu a obținut venituri în moneda euro, că nu a depășit plafonul de S euro la cursul Băncii Naționale a României al fiecărei perioade din activitatea sa și nu este de acord nici cu modalitatea de calcul a taxei, prin aplicarea coeficientului de 19% și ulterior de 24% la veniturile totale obținute, deoarece veniturile realizate includ și taxa.

În drept, în speță sunt incidente și prevederile art.152 alin.(1), alin. (2) și alin.(6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile în anul 2008, conform cărora:

„(1) Persoana impozabilă stabilită în România, a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie poate solicita scutirea de taxă numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(2) Cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, incluzând și operațiunile scutite cu drept de deducere și pe cele scutite fără drept de deducere, prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) și f), dacă

acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125 1 alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

[...]

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesorii aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.” precum și cele ale pct.62 ale art.152 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare:

„ (1) Persoanele care aplică regimul special de scutire, conform art. 152 din Codul fiscal, au obligația să țină evidența livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi realizate de o mică întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări, precum și evidența bunurilor și serviciilor taxabile achiziționate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.

(2) În sensul art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal, în termenul prevăzut de lege, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) În cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele fiscale competente înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată

în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată, organele de control vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă conform art. 153 alin. (7) din Codul fiscal;

b) În cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, organele fiscale competente vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată..”

Astfel, potrivit prevederilor legale redate mai sus, persoanele impozabile care depășesc în cursul unui an plafonul de scutire de S euro au obligația legală să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal în termen de 10 zile de la data depășirii plafonului, data depășirii fiind considerată prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care a fost atins sau depășit plafonul de scutire. Cifra de afaceri care servește drept referință pentru calculul acestui plafon de scutire este constituită din valoarea totală a serviciilor prestate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, incluzând și operațiuni scutite de TVA.

După depășirea plafonului de scutire, persoanele impozabile sunt obligate atât la înregistrarea ca plătitoare de taxa pe valoarea adăugată, cât și la ținerea evidenței operațiunilor impozabile astfel încât să se poată determina baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată colectată pentru serviciile prestate, precum și cea deductibilă aferentă achizițiilor.

În cazul în care nu solicită înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa pe valoarea adăugată de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrată în scopuri de taxă.

Mai mult, în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele fiscale competente înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de taxă pe valoarea adăugată conform art.153 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana

impozabilă ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrată în mod normal în scopuri de taxă, pe perioada cuprinsă între data de la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă și data identificării nerespectării prevederilor legale.

Se reține faptul că, **BIROUL X** –în calitate de persoană impozabilă, urmarea depășirii plafonului de scutire de taxă pe valoarea adăugată în luna decembrie 2008, când a realizat o cifră de afaceri de S lei, superioară plafonului de scutire de S euro, (a cărui curs de schimb, comunicat de Banca Națională a României la data aderării era de S lei/euro) avea obligația să se înregistreze ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată începând cu data de 01.02.2009, să colecteze și să achite taxa pe valoarea adăugată aferentă veniturilor realizate.

Deoarece nu a solicitat organelor teritoriale competente înregistrarea ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, nu a evidențiat și nu a virat la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată aferentă prestațiilor efectuate, se reține că, legal, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina contestatorului obligația de plată reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

Referitor la motivația petentului potrivit căreia organele de inspecție fiscală au calculat eronat cuantumul taxei prin aplicarea cotelor standard de 19% și respectiv 25% asupra totalului veniturilor realizate, și nu au calculat taxa prin aplicarea procedurii sutei mărite, se reține faptul că potrivit art. 137, alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni,” iar potrivit prevederilor pct. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Taxa se determină prin aplicarea cotei standard sau a cotelor reduse asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.

(2) Se aplică procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei, respectiv $19 \times 100/119$ în cazul cotei standard și $9 \times 100/109$ sau $5 \times 100/105$ în cazul cotelor reduse, atunci când prețul de vânzare include și taxa. De regulă, prețul include taxa în cazul

livrărilor de bunuri și/sau prestațiilor de servicii direct către populație pentru care nu este necesară emiterea unei facturi potrivit art. 155 alin. (7) din Codul fiscal, precum și în orice situație în care prin natura operațiunii sau conform prevederilor contractuale prețul include și taxa”, cu mențiunea că începând cu data de 01.07.2010, cota standard de taxă este de 24% în loc de 19%, procedeul sutei mărite fiind $24 \times 100/124$.

Întrucât **BIROUL EXECUTOR JUDECĂTORESC – CORBU VASILE**, pentru prestațiile efectuate a emis facturi fiscale către diverse societăți comerciale, în valoarea prestațiilor nefiind inclusă și taxa pe valoarea adăugată, (așa cum reiese din facturile nr. 1, nr. 6, nr.10, nr. 11 și nr. 19 din 2009, anexate în copie la dosarul cauzei), rezultă că organelle de inspecție fiscală au procedat în mod corect când au calculat taxa pe valoarea adăugată prin aplicarea cotelor standard la totalul veniturilor realizate de contribuabil.

Referitor la motivația petentului potrivit căreia ar avea dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată de la începutul activității desfășurate, având în vedere faptul că **BIROUL X** nu a solicitat înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, ci a aplicat regimul special de scutire, fiind înregistrat din oficiu începând cu prima zi a lunii următoare celei în care i s-a comunicat actul administrativ de înregistrare, acesta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației deoarece nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înaintea înregistrării ca plătitor de taxă, așa cum dispune și art. 152 alin. 8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire:

a) nu are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor, în condițiile art. 145 și 146; [...].”

După înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, contestatorul are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor art.145 alin.(11) din același act normativ, care precizează:

„Orice persoană impozabilă, care a aplicat regimul special de scutire prevăzut la art. 152, și ulterior trece la aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată, are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată la data înregistrării ca plătitor de taxă pe

valoarea adăugată, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (12), pentru:

a) bunuri de natura stocurilor, conform reglementărilor contabile, care se află în stoc la data la care persoana respectivă a fost înregistrată cu plătitor de taxă pe valoarea adăugată;

b) bunuri de natura mijloacelor fixe, care au fost achiziționate cu cel mult 90 de zile anterior datei de înregistrare ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată”, coroborate cu prevederile pct.61. din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„(4) În sensul art. 152 alin. (3) și (7) coroborat cu condițiile prevăzute la art. 145, 145¹, 147, 148 și 149 din Codul fiscal, persoana impozabilă are dreptul/obligația la ajustarea taxei deductibile aferente:

a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate în momentul trecerii la regimul normal de taxare;

b) bunurilor de capital definite la art. 149 alin. (1) din Codul fiscal, aflate încă în folosință, în scopul desfășurării activității economice în momentul trecerii la regimul normal de taxă, cu condiția ca perioada de ajustare a deducerii prevăzută la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat. Prevederile acestui alineat se completează cu prevederile de la pct. 46.

5) Ajustarea prevăzută la alin. (4) trebuie comunicată organelor fiscale competente, în termen de trei luni de la data trecerii la regimul normal de taxă, prin depunerea unei liste de bunuri aflate în stoc și serviciile neutilizate, precum și a bunurilor de capital aflate încă în folosință în scopul desfășurării activității economice. Această listă se va întocmi în două exemplare și va cuprinde bunurile și serviciile neutilizate pentru care se efectuează ajustarea, data la care i-au fost livrate bunurile și prestate serviciile, baza de impozitare la data respectivă și suma de ajustat.

(6) Persoana impozabilă va înscrie suma ajustată în primul decont ce se va depune după primirea acordului din partea organului fiscal competent asupra ajustării și sumei acesteia.”

În concluzie, având în vedere faptul că până la data efectuării inspecției fiscale, contestatorul nu a solicitat înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, chiar dacă la data dea depășit plafonul de scutire privind taxa pe valoarea adăugată, de S euro, rezultă că, legal, organele de inspecție fiscală au stabilit taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de S lei, calculând taxa pe valoarea adăugată colectată și neacordând dreptul de deducere a taxei aferentă achizițiilor,

urmând a se respinge contestația, ca neîntemeiată, pentru taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de S lei.

2. Referitor la majorările de întârziere în sumă de S lei aferente diferenței de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei, se reține faptul că stabilirea de majorări de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul și, potrivit prevederilor art.120 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Având în vedere faptul că s-a respins contestația pentru taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de S lei, rămânând ca obligație de plată în sarcina contestatorului debitul respectiv, potrivit principiului de drept **”accesoriul urmează principalul”**, urmează a se respinge contestația și pentru majorările de întârziere în sumă de S lei aferente debitului în sumă de S lei.

3. În ceea ce privește solicitarea contestatorului de suspendare a executării Deciziei de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice, care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr., cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, are competența materială de a soluționa acest capăt de cerere.

În fapt, BIROUL X, a formulat cere de suspendare, până la soluționarea contestației, a executării Deciziei de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice, care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr.

În drept, art. 215 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“ART. 215 Suspendarea executării actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune de până la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauțiune de până la 2.000 lei.”

Totodată, art. 14 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, prevede că:

„ART. 14 Suspendarea executării actului

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nici o formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.”

Având în vedere aceste prevederi legale, cererea **BIROULUI X** de suspendare a executării Deciziei privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la personae fizice, care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr.intră sub incidența Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, competența de soluționare revenind instanțelor judecătorești, potrivit legii.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 210 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza Ordinului ministrului finanțelor publice nr., Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art.1 Respingerea contestației formulate de **BIROU X**, ca neîntemeiată, pentru suma totală de **Slei**, reprezentând:

- S lei - taxa pe valoarea adăugată;
- S lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art. 2 Constatarea necompetenței materiale a Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași privind rezolvarea cererii de suspendare a executării Deciziei privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice, care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr.

Art.3 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatorului și Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art.210 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatorul poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.